

hjemmet paa Vodrofsvej i Kommuneskolen, væsentlig af praktiske Grunde: smitsomme Sygdomme og Utøj kunde let derved blive paaført Børnene til alvorlig Ulempe for Hjemmet, og for moralsk Smitte vilde det ogsaa være vanskeligt at værges sig. Desuden var der i dette Hjem adskillige Børn med daarlige Forældre eller andre Paarørende, som de ikke maatte have Samkvem med; dette var meget vanskeligt at overholde, naar Børnene til bestemt Tid færdedes ad en bestemt Vej — og mange lignende Ting kunde anføres imod at sende Børnene fra netop dette Hjem i Kommuneskolen; for mindre Børnehjem stillede Sagen sig jo anderledes.

Frk. *Mygind*, Forstanderinde for *Kanas* anden Afdeling, sluttede sig til Frk. Pontoppidan.

Det var imidlertid blevet for silde til, at dette vigtige Spørgsmaal kunde forhandles synderligt indgaaende; særlig fik Frk. Pontoppidan ikke Tid til at udtale sig tilstrækkeligt udtømmende; hun har derfor, for at faa Lejlighed til at afgive sin Mening i Sagen, velvilligt sendt os nedenstaaende Supplement til vort Referat.

Til redaktionen af „Kvinden og Samfundet“.

I tillid til, at der i „Kvinden og Samfundet“ vil komme et referat af det møde, „Dansk Kvindesamfund“ afholdt d. 11te d. m. om børnehjemssagen, vil jeg prøve paa til en vis grad at fuldstændiggøre de løsrevne bemærkninger, hvormed jeg mod slutningen af mødet deltog i en altfor kort forhandling om børnehjemmenes forhold til kommuneskolerne. Det fremgik af forhandlingen, at nogle børnehjem sender deres børn til kommuneskolerne, andre ikke, saa børnehjemmene som helhed har altsaa ikke taget nogen bestemt stilling i denne sag. Jeg taler saaledes kun i mit eget navn og om det hjem, hvortil jeg er knyttet.

Dette hjem har, som heldigvis endnu de fleste børnehjem, *sin* særlige oprindelse og som følge deraf *sit* særlige liv. Det er stiftet af en meget ejendommelig personlighed med vidtrækkende evner, frøken *Josephine Schneider**), som begyndte med at antage sig børn i sit eget private hjem, og som, da

*) Se Kv. og Samf. 1887, Side 130.